

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. III. Quando, & quomodo Oetinga venerit in potestatem Boiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](#)

8 OETINGANÆ HISTORIÆ
CAPVT III.

Quando, & quomodo Oetinga, siue
Pons Oeni venerit in potesta-
tem Boiorum.

B Oios A. C. D VIII. è Nariscis,
Theodone duce, mouisse, Da-
nubiūmque traductos Vindeli,
ciam occupasse, consensu traditur.
Modus aditæ possessionis, abeunti-
bus in diuersa scriptoribus, in incer-
to est. Sunt enim, qui armis, & vir-
tute partam contendant, expugnatis
Romanorum Coloniis, copiis aper-
to Marte profligatis. Coniectant
alii, infrequentem, ac penè exhau-
stam, incursionibus Alemannicis,
abstractaque in Italiam ab Herulis iu-
uentute, prouinciam patuisse Boiis,
eamque ob rem, Theodorico Go-
tho, Italiæ Rege, vel auctore, vel sal-
tem non inuito, sedes in eâ posuisse.
Juuat priores ipse consentientium
scriptorum numerus. nimirum vl.
tra

tra nostri sæculi memoriā haud faciliè inuenias, siue domesticū, siue alienum, quin Vindeliciam cum Norico virtutis, armorūq; Boicorum præmiū faciat. Nec desunt argumenta firmandæ scriptorū fidei. Nam, siue Romani tunc, siue Gothi Vindeliciam Noricūmque tenuerunt; armis eò penetrandum fuit, quod neque Romani suas eripi sibi Prouincias tulissent; neque Theodoricus, Christiani nominis Rex (quamuis Arrianus) suas populo profanorum superstitione Numīnum contaminato incolendas obtulisset, armis vtique ab eâ labe nobiles terras vindicaturus. Deinde Theodorico rebus humanis erepto, Amalasuentha Regina populorum subiectorum nomina, quos iureiurando ad fidelitatis officium adegerat, prodidit: in quibus neque Vindelicos, neque Noricos, neque Boios nominauit. Iam quid erat, cur Theodoricus Tridentum,

Hundius in
Episc. Ra-
risb. & ali-
bi.

Avent. pag.

297.
Gafferus &
Hartman
Schedel in
Annal. An-

gust. MSS.

Lazius l. 7.

migr. gent.

Reusnerus

Geneal p. 20.

Francisc. de

Rosiers t. 3.

Stemm. Le-
thar.

Gretserus
append. ad

Dinos

Aichst. &c.

Blond. de-
cad. 1. l. 3.

10 OETINGANA HISTORIÆ

Ioan. Magn. *l. 2. c. 26.* contra gentium exterarum irruptiones muniret, si Boios **confines** in clientum, & amicorum numero habuisset? Adhac si in clientelâ Gothorum, primis annis à Boiorum ingressu, Vindelia cum Norico fuit; permirum sanè est, id Eunodium, Jorrandem, Cassiodorum tacuisse: & inter huius epistolas nullam Theodorici nomine ad Theodonem, tantæ gentis ducem, extare. Denique donationum tabulæ, quas Arno Salisburgensis Archiepiscopus conficit, & ad Carolum Magnum transmisit, testantur, Romanos homines à Theodone Cœnobii & Ecclesiis esse donatos: quo nomine ait rerum Boicarum scriptor intelligendos esse veteres incolas, eorumque posteros, qui subactâ à Boiis Vindeliâ, & Norico, patriæ charitatem libertati anteposuerint, nouisque dominis obnoxij in ijs prouinciis remanserint. Prætero monumenta complura-
Brunn. L. 5. popu-

populi scriptorūmque consensione
Boiorum de Romanis victorias af-
firmantia: quæ nolim omnia, aut a-
liorsūm referre, aut vana dicere, ac
prorsus abijcere.

Pro aduersā parte pauci quidem
numero, argumentis tamen haud
inanibus contendunt. Primū gra-
uis auctor memorat, pacatum Italīæ Siger. l. 161
Occid. Imp.
regnum cum Dalmatiâ, Siciliâ, Rætiâ
in potestatē Theodorici Gothi A.C.
CDXC V. venisse, nempe trede-
cim annis antè, quām Boij Vindeli-
ciam (quæ eadem est cum Rætiâ in-
feriori) immigrarint. Extant &
epistolæ apud Cassiod. binæ, quibus Cassiod. l. 12
ep. 12. l. 3.
ep. 50.
ante Boios in Norico & Rætiâ visos
Theodorici imperium in eas pro-
uincias ostenditur. Vna ad Serua-
tum Rætiarum ducem, quā Mania-
rio satisfieri iubet, qui sua sibi man-
cipia à Breonibus vi ablata que-
rebatur. Altera ad prouinciales Vels. l. 8.
ter. Vind.
Norici, quā illis boum suorum A-

B 4 leman.

12 OETINGANA HISTORIA

lemannicis permūtandorum copiam facit. Quæ permūtatio circa annum D VI. facta creditur. quo tempore Gothicis armis edomitos Alemannos in Italiā, stabiliendæ pacis causā, itinere per Noricum instituto, traduxit Theodoricus. Deinde compertum est, A. C. CD
Sigon. l. 4.
Occ. Imp. LXXVI. Imperium Occidentis, quod initium sumpserat in Augusto, in Augustulo (ita Momyllum vocabant) finem accepisse. Eius autem Imperii Prouincias Rætiam Noricumque fuisse, liquidum facit Constantini diuisio. at annis, post Augustulum, & extinctum Occidentis Imperium, triginta duobus, Boii pedem in his Prouinciis posuerunt. Vbi non satis perspicias, quomodo cum Romanis bello contenderint, eosque Coloniis deiecerint, si tanto ante Romanorum vires à barbaris sunt obtritæ, Imperium deletum. Præterea prioris opinionis vindices
Sigon. l. 4.
Orcid. Imp. vetu-

vetustissimorum scriptorum testimoniis laborant; quorum nemo est, qui vel disertè Boiorum de Romanis victorias memoret, vel coniisciendi locum præbeat. Quod telum minuendo Iordanis & Cassiodori fidē frangunt. Nam hoc ipso anno D II X. quo Boiorum in Vindeliciam transitus mirâ consensione affirmatur, Theodorici de Francis victoriam falsò iactari queritur Baronius. Unde illos, ut assentationib^o obnoxios, fidei minus fuisse studiosos aduersarii arbitrantur. Ambiguâ in re, & ad vniuersæ historiam Prouinciarum pertinente, meum non est decernere, qui vnius loci res, easque sacras potius, quam profanas proferre scribendo sum iussus. Itaque hanc in medio, & lectoris arbitrio controversiam relinquō.

Cæterū (quod extra alteratio-
nem) Anno D VIII. Boii primū in
in Vindeliciam, Theodone duce; in

Noricum deinde se intulerunt, suāsque sedes antiquis vtriusque gentis limitibus (dempto quod ultra Lycum Alemanni tenebant) definierunt. Ita Pons Oenii, celebre Noricas inter urbes nomen, in Boiorum potestatem concessit. Id factum esse, Theodone II. duce quidam assertunt, nam anno D XX. ad Brundunum, & ostia Matychæ, Oeno superato, Romanos inopinantes aggressum ad internecionem cecidisse, oramque fluminis, quā etiam Oetinga continetur, ad Alpium usque angustias subegisse. Quod cum Ranzhouiensibus Antiquitatibus consentit, quibus affirmatur, quo nunc loco Cœnobium insigne Canonicorum ex D. Augustini legibus viuentium visitur, Bidacum oppidum, Romanorum Coloniam, stetisse, atque à Theodone II. solo æquatum fuisse. Porrò ad Pontem Oenii, siue Oetingam vicos acie Romanos & Boiis

Boiiis non solum complurium testi-
monia scriptorum; sed etiam propa-
gatâ per manus à maioribus incola-
rum opinione confirmatur. Hæc
aliqui, vt commenta, repellunt, vt
pote qui ad Gothorum tempora
nullum in Norico Romanorum im-
perium agnoscant. Quibus tamen
Procopius hoc loco tanti esse non
debet, vt scriptoribus patriis præfe-
ratur, quòd viri doctissimi, Rhena-
nus, Freherus, Camerarius, aliique
ostendant, scriptores Græcos non
nunquam in rebus Germanicis à ve-
ro longius discedere. Post hæc ve-
téra Vindeliciæ Noricique nomina
in vnum Boicæ vel Bauariæ nomen
cesserunt. Et subinde in Superio-
rem & Inferiorem vniuersa diuisa est
Prouincia, limitibus longè aliis,
quàm olim à Norico Vindelicia se-
cernebatur. Vnde hodie oblitte-
rato Norici nomine, Bauaria infe-
rior vrbe Oetingâ, sacratissimóque
Deiparæ sacello & iconē celebratur.

Arenp.
Vitus E-
berß.
Auentin.
Eisengr.
&c.

CAP.